

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

2 / 2012

Februari 2012

Redactioneel

CUNST viert deze maand haar eerste verjaardag! Het is nu een jaar geleden dat het eerste nummer het licht zag en per e-mail werd verspreid. Het aantal ontvangers groeit maandelijks met tientallen en dat aantal is inmiddels de duizend gepasseerd. Of alle ontvangers CUNST ook helemaal lezen? Nee, dat zal wel niet, maar ik durf toch wel te stellen dat dit tijdschrift een van de belangrijke kanalen is geworden voor kunst in deze provincie. Misschien wel het enige kanaal dat Flevoland breed is.

Op naar het tweede jaar, op naar tweeduizend lezers. In dit nummer exposeert beeldhouwer Frans van der Ven in Galerie CUNST, is er een eerste artikel van een nieuwe rubriek, *De Archipelhof*, is er gelukkig weer een happy-ending sprookje (Het wonder van Swifterbant), een interview met Francis Kastermans en zijn er weer volop aankondigingen van bijzondere concerten en tentoonstellingen in Almere, Zeewolde, Nagele, Emmeloord, Lelystad en Dronten.

De winter is eigenlijk de tijd waarin de mens zich van nature wil terugtrekken, in een cocon wil zitten, als een rups bij de kachel, maar in Flevoland gaan we dat niet doen! Hier is nog veel te veel cultureel werk te verrichten. Later, als Flevoland groot is, dan gaan we rusten, maar eerst nog bedenken, praten en doen. Kunst en cultuur. En landschap? Ik zal in het volgende nummer iets over de ontwikkeling van het landschap vertellen: *nieuws over het Kotterbos*.

Tot volgende maand!
Hein Walter

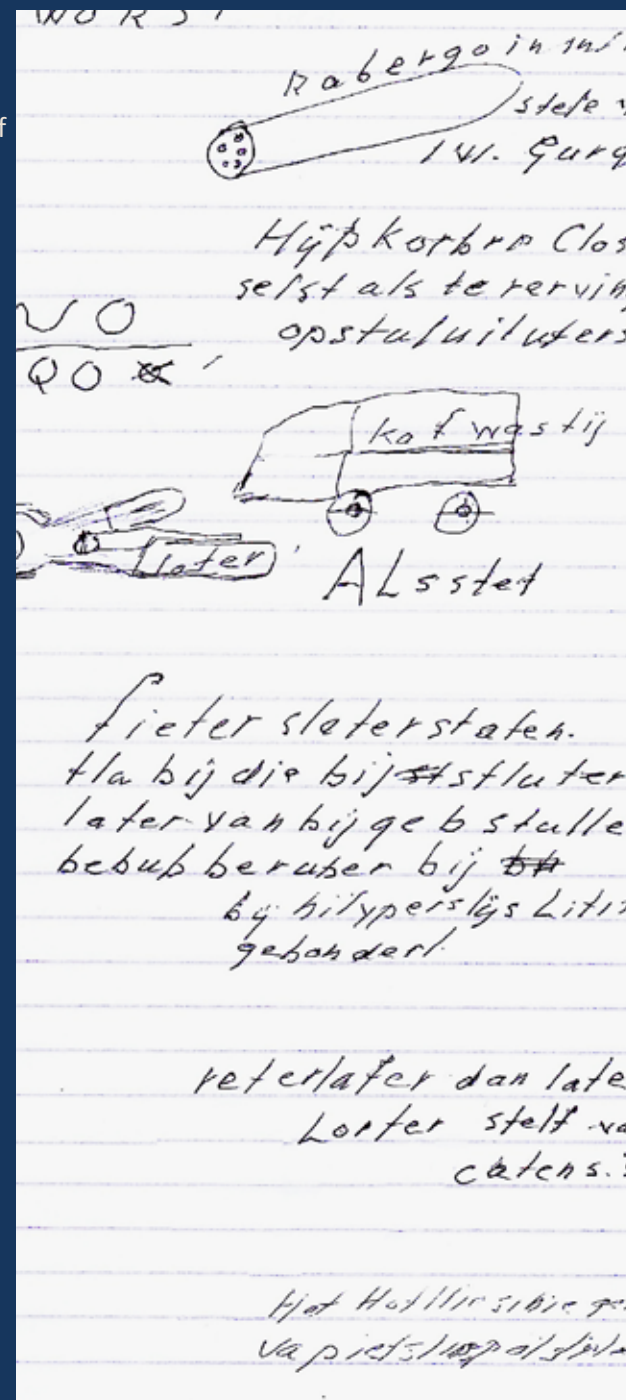
Inhoud

pag 3	Inleiding tot de rubriek De Archipelhof De Archipelhof - Meneer Delle
pag 4 t/m 17	Galerie CUNST, Frans van der Ven
pag 18/19	Nieuw Verleden - Mariël Bisschops
pag 20	Nieuw Verleden - Hendrike Huijsmans
pag 21	Gedichten: Ongevraagde antwoorden
pag 22 /23	Kunst in de openbare ruimte
pag 24 /27	Getekende Portretten
pag 28 /31	Sprookje
pag 32	Kunst Carrousel Literatuurwijk
pag 33	Club Dok
pag 34	Museum Nagele
pag 35	Duo Macondo - De Verbeelding Apollo Ensemble
pag 36	Agendatips
pag 37	Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST
wordt gemaakt door
de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij.
Informatie over CUNST: 06 51924882

Inleiding tot de rubriek De Archipelhof - door Hein Walter

Officieel ben ik op 1 december 2011 begonnen, sinds die dag heb ik mijn atelier in zorgcentrum Archipel in Almere. Ik ben niet in dienst van Archipel, maar ik ben ook geen vrijwilliger. Het is iets er tussenin: een kunstenaar die kunstwerken maakt met bewoners van de gesloten afdeling van Archipel. Het gaat om zes woningen met ruimte voor in totaal tweeënveertig bewoners. Hun adres is De Archipelhof.

Ik voelde intuïtief dat ik dit moest doen, dat ik deze stap moest zetten, maar ik wist van te voren niet heel goed waaraan ik begon. Werken met ouderen, met dementerenden, zo omschreef ik het. Maar wat ik wilde gaan doen? Nu, ruim een maand later, nu weet ik het wel! Ik heb de richting gevonden.

- 3 Mijn eerste opdracht voor mezelf is het maken van een tentoonstelling van verschillende kunstwerken die te maken hebben met of gemaakt zijn door dementerende ouderen. Het kan gaan om gedichten die ik heb gemaakt n.a.v. gesprekken met hen, waarbij ik hun woorden noteer en ze rangschik tot een gedicht. Het kan gaan om tekeningen die zij hebben gemaakt. Het kan bijvoorbeeld ook gaan om teksten die zijzelf hebben geschreven.

Zij wonen in een gesloten afdeling en zijn in feite afgesloten van de maatschappij. Ze kunnen en komen er alleen onder begeleiding uit. Ik weet niet zo veel van dementie, ik weet vooral dat de meeste mensen die het niet zijn er bang voor zijn. Ik wil kennis maken met het verschijnsel dementie, ik wil het onderzoeken en kijken of het ook mooi kan zijn, of het bijzonder kan zijn. Ik ga er op zoek naar schoonheid.

Ik wil in CUNST maandelijks een kort verslag doen van een van de werken die gemaakt zijn. Soms zal dat iets zijn wat ik zelf gemaakt heb, met input of inspiratie van een van de ouderen, soms zal het iets zijn dat ik geregistreerd heb. Hiernaast deel 1 - meneer Delle

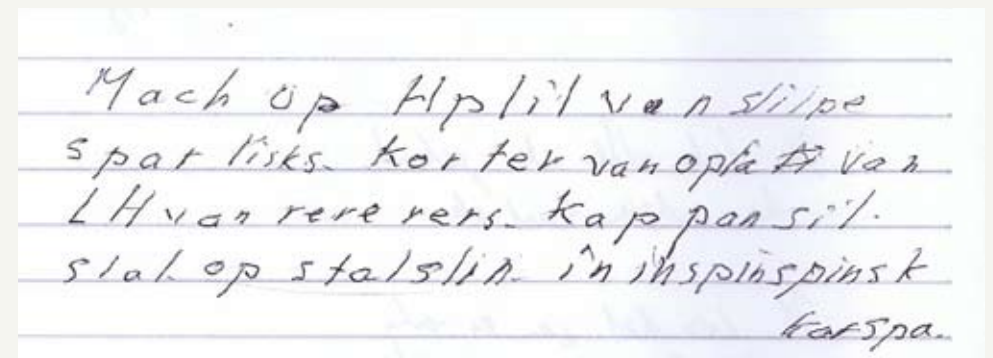
De Archipelhof - meneer Delle

Jargonafasie: het achter elkaar spreken/woorden gebruiken zonder inhoudswoorden. Fonematische parafasien: klankverbasteringen, bijv. i.p.v. tafel brakel zeggen.

Meneer Delle is de weg kwijt. Hij loopt soms onrustig heen en weer en praat dan maar door! Maar hij is niet goed te volgen. Halve woorden koppelt hij aan andere halve woorden en zo breidt hij een lange sjaal van taal - ik weet dan niet waar hij het over heeft. Zijn manier van praten doet mij aan afasie denken.

Meneer Delle is onrustig. Zijn vrouw komt een paar keer per week bij hem langs en vandaag is zij er. Ik neem de tijd om met haar te praten. Ze vertelt dat hij nooit erg zelfverzekerd was en altijd bevestiging zocht. Ze vertelt dat hij vroeger technisch tekenaar was. Ik vraag hem of hij een tekening wil maken van een auto - hij gaat aan het werk en is verrassend geconcentreerd. Tot mijn verbazing zie ik dat hij niet tekent, maar schrijft. Langzaam en zorgvuldig. Ik praat met zijn vrouw over haar leven. Haar man vraagt af en toe of het goed is wat hij doet. *Ja*, antwoord ik dan. En als hij klaar is met de auto geef ik hem opdracht om een fiets te tekenen, daarna een trein.

Als ik na een kwartier de bladzijde zie die hij heeft beschreven, ben ik met stomheid geslagen. Zijn vrouw ook! Het staat helemaal vol met prachtige wartaal, een wonderlijke verzameling letters.

Frans van der Ven (1955)

Door de aankoop van De Kiekendief in 1999 door de Provincie Flevoland werd beeldhouwer Frans van der Ven in Flevoland een algemeen bekende kunstenaar. Mede door zijn kunstwerk is de kiekendief uitgegroeid tot het symbool van Flevoland. Naast dat bekende beeld van de kiekendief heeft Frans in de loop van zijn carrière heel veel dierportretten gemaakt: vogels, apen, stieren, katten... Ook bij deze beelden van dieren is de zeggingskracht het voornaamste. Het gaat natuurlijk om de vorm en de natuurgetrouwheid, maar toch vooral om de houding, de spanning in de ruimte, de stand waarop het dier is vastgelegd, het moment.

Frans werkt voor het grootste deel in opdracht. Bij opdrachten is de verbeelding van de vraag het belangrijkste, de vertaling in beelden van wat de opdrachtgever zoekt. De opdrachtgever vertelt over het bedrijf, over een prijs, of over een persoon, en of het nu gaat om een relatiegeschenk, een trofee of een grafmonument, vanaf de eerste ontmoeting tussen opdrachtgever en kunstenaar begint het creatieve proces.

“Het mooiste en interessantste is ‘leeg’ te beginnen, en dan met een idee in je hoofd stukje bij beetje tot een voor alle partijen duurzaam project te komen.”

Frans van der Ven
beeldhouwatelier
Giraffeweg 14, 1338 EG, Almere
036-5325438 / 06 27116172
www.fransvanderven.nl
info@fransvanderven.nl

Atelierbezoek op afspraak.

Beeldhouwlessen op maandagochtend tussen 10:00 en 12:30 uur

titel: Hertög
 techniek: brons
 afmeting: 23 cm.
 jaartal: 1995
 prijs: € 3500,-

Info: Hertög is een stier van het ras Black Aberdeen Angus, gefokt op het landgoed Mariënwaerd.
 Ik portretteerde Hertög tijdens de landgoedfair op Mariënwaerd in 1995.

titel: Dva Suparna
 techniek: brons/ bianco
 afmeting: hoogte 20 cm
 jaartal: 1990
 prijs: € 2725,-

Illustratie van strofe uit M
 “Twee vogels, in vriends
 thuis in dezelfde boom. D
 de ander alleen toekijkt”
 beetjes moe, vindt pas v
 Grote Zelf is, dat alleen t

o del mare
n.

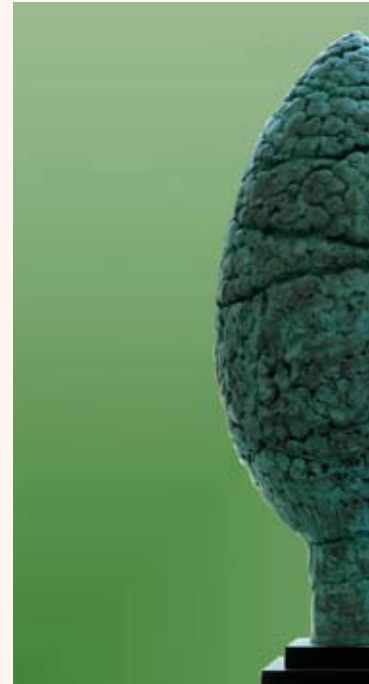
Mundakya-Upanishad:
chap met elkaar verbonden, hebben hun
De een pikt van de zoete vrucht, terwijl
. (Het Kleine Zelf, het genieten van kleine
oldoening in het zich realiseren dat hij het
oekijkt)

titel: Haasje in galop
techniek: brons
afmeting: 10x9x9 cm.
jaartal: 1993
prijs: € 1500,-

titel: Uil
techniek: brons, oplage: 7
afmeting: 25 cm.
jaartal: 2000
prijs: € 3570,-

titel: Knop
techniek: bronspolyester
afmeting: 70 x 42 x 42 cm
jaartal: 2001
prijs: € 3000,-

er
m.

titel: Tuinzwaan
afmeting 60 cm.
techniek: bronspolyester
jaartal: 1995
prijs: € 3000,-

Info:
symbool voor oplettendheid,
zelfs wanneer het lijkt
of hij in slaap is

titel: Reiger met Vis
techniek: brons/ rvs
afmeting: 40 x 60 x 80 cm.
jaartal: 2005
prijs: € 1100,-

titel: Kiekendief
techniek: brons
afmeting: spanwijdte 6
jaartal: 1999
prijs: € 5790,-
(incl. sokkel)

0 cm.

titel: Ruimte

techniek: brons, oplage: 7

afmeting: 14 cm.

jaartal: 2011

prijs: € 1750,-

Info:

Dit is mijn inzending voor de tentoonstelling Mijn Flevoland, die gehouden werd ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van Flevoland in 2011.

Wat ik met Flevoland heb is ruimte: zowel op fysiek als op mentaal niveau.

De mens in deze plastiek wordt gedragen door ruimte, de ruimte die ons allen in gelijke mate omringt, je moet alleen je vleugels willen uitslaan.

titel: Shinto Schaal
 techniek: bronspolyester
 afmeting: 66 x 25 cm.
 jaartal: 1993
 prijs: € 5000,-

Info:
 symboliseert de rondgaande beweging
 van Energie die ontstaat,
 wanneer ons handelen weldadig is voor Het Geheel
 en onze energie, geput uit de straling
 van de zon, aldus terugkeert
 naar het universum.

titel: Krachten I
 techniek: brons/ CorTer
 afmeting: hoogte 140 cm
 jaartal: 2009
 prijs: € 5712,-
 (incl. sokkel)

Info:
 Om tegenwicht te bieden
 besloot ik in 2009 een serie
 Als eerste in deze serie m

n staal
m. (inclusief sokkel)

a tegen het alsmaar werken in opdracht
rie te produceren op het thema "krachten".
aakte ik dit beeld over de krachten in de natuur.

titel: Wisent II
techniek: brons, oplage: 7
afmeting: 12 cm.
jaartal: 1991
prijs: € 2800,-

titel: portret Anne (in opdracht)
 techniek: brons
 afmeting: hoogte 45 cm.
 jaartal: 2011

titel: Het Paar (in opdracht)
 techniek: brons á cire perdue
 afmeting: hoogte 20 cm.
 jaartal: 2011

Ter gelegenheid van een
 kleinplastiek op het them
 Man/Vrouw
 De vrouw draagt zorg vo
 streeft naar hogerop. Tijd
 elkaar voldoende ruimte

acht, unicum)
 erdue
 n.

40-jarig huwelijk gemaakt
 na

or de schepping, de man
 dens deze dans laten zij
 .

titel: Portretje van een kind.
 afmeting: 8 cm.
 techniek: brons
 prijs: € 2850,-

Op de foto:
 Alice, kleindochter van de kunstenaar
 (nog in kleifase)

titel: Grafmonument Jan-Peter (in opdracht)
techniek: brons/ rvs/ graniet
afmeting: hoogte 90 cm.
jaartal: 2005

titel: Miss Poes
techniek: brons/ aluminium
afmeting: hoogte 380 cm
jaartal: 2002

Voor een particuliere tuin in
 De eigenares van de tuin he
 Beide elementen mochten
 Uit een serie ontwerpen w

ium/ lantarenpaal
m.

n Almere-Stad mocht ik een vrij beeld maken.
oudt van katten. En ook van humor.
aan bod komen in het ontwerp.
erd deze als beste gekozen.

titel: Zuidoost 6 Trofee (in opdracht)
techniek: brons/ acrylaathars/ graniet
afmeting: hoogte 18 cm.
jaartal: 2010

Voor een huisarts in Almere gemaakte trofee met als thema:
Doe, vraag je niet af of het succes zal hebben. Met de trofee worden
initiatieven vanuit de gezondheidszorg gehonoreerd die opvallend zijn
geweest. De ondernemende mens handelt volgens zijn inzicht.
Heeft de moed om initiatief te nemen, ook al staat resultaat niet vast.
Een kleine golf op de plek waar je staat kan een grote golf teweegbrengen
verderop in het “veld”.

NIEUW VERLEDEN - werken 2011

Repast

Mariël Bisschops

Meerkoetenweg - Lelystad

www.nieuwverleden.info

Repast. Het is een Engels woord voor maaltijd. Je kunt het woord ook uitleggen als het overdoen van het verleden. Beide betekenissen sluiten goed aan bij de aard van het werk.

Drie naar elkaar toe buigende witte zuilen, pilaren; in de top zitten ze aan elkaar vast. Als je er van een afstandje naar kijkt, dan lijkt het een steenachtig bouwwerk, een tempeltje misschien. Pas als je dichterbij komt, dan zie je en voel je het materiaal: vilt. En pas op dat moment valt de opbouw van de zuilen op: stapelingen van pannen. Ze houden elkaar in evenwicht en versterken elkaar.

Mijn werk gaat over oude dingen een nieuw leven geven. Het kan gaan om stoffen, voorwerpen of materialen. Bij dit kunstwerk heb ik pannen gebruikt. Oude en gebruikte pannen! Talloze keren werd erin gekookt, talloze keren werden ze afgewassen en opgestapeld op het afdrouiprek; de een zou best gebruikt kunnen zijn in een gaarkeuken, de ander wellicht in de keuken van een groot boerengezin, sommige door eigentijdse stadsgezinnen, kleine huishoudens, studenten...., maar dat was eens, nu niet meer: ze werden weggedaan. Ze hadden hun tijd gehad, ze werden ouderwets of gingen kapot. Afschreven.

Een gebruiksartikel dat niet meer gebruikt wordt, verliest zijn betekenis. Doordat ik ze heb hergebruikt, heb ik de pannen een nieuw leven gegeven, een nieuwe identiteit, waarbij de oude betekenis door de nieuwe heen straalt. Of misschien meer toepasselijk: de nieuwe betekenis wordt bij de oude betekenis opgeteld – opgestapelde betekenis.

Ik heb de pannen opgestapeld en ze samengevoegd tot een nieuw geheel. Ik heb de pannen met vilt omwonden, waardoor er een eenheid ontstaat, in vorm, kleur en materiaal.

Het vilt is gemaakt van de wol van Almeerse Romneyschapen. Net als de pannen heeft de wol een geschiedenis en ook die heeft een nieuwe identiteit gekregen. Geen wol meer om het schaap warm te houden, ook geen trui of iets dergelijks zoals je zou verwachten, maar vilt als deel in een kunstwerk.

Als je er eenmaal op gaat letten, dan zie je hoeveel dingen er worden weggegooid en hoe onze welvaartsmaatschappij een weggooimaatschappij is geworden. Mijn werk is niet bedoeld als aanklacht tegen onze eigentijdse maatschappij, maar het weggooien is wel een aspect dat erin meespeelt. Door de kunstwerken die ik maak, laat ik zien dat in principe alles van waarde is, ook al is het oud en niet meer bruikbaar voor het doel waarvoor het gemaakt is. Deze pannen hebben een nieuw leven gekregen.

NIEUW VERLEDEN - werken 2011

Werkverkeer

Hendrike Huijsmans

Meerkoetenweg - Lelystad

www.nieuwverleden.info

Een fiets met een schop op het stuur... het kunstwerk voert ons terug naar ruim zestig jaar geleden, naar de werkmannen die Flevoland hebben drooggelegd. Het kunstwerk is als een monument voor hun onvoorstelbare inzet en enorme arbeid.

In het huidige collectieve bewustzijn zijn machines, computers en automatisering zo vanzelfsprekend dat we ons nauwelijks kunnen voorstellen dat de werkmannen van het allereerste begin schoppen gebruikten.

We geloven het eigenlijk niet. Maar er zijn filmbeelden van, het is echt! Mannen die bivakkeerden in werkkampen en 's ochtends vroeg op de fiets stapten, schop overdwars op het stuur, om naar het werkgebied te gaan. Kwam de Arbodienst langs om de werkomstandigheden te keuren? Wat waren de werktijden? Waren er eigenlijk wel fietspaden?

De fiets van dit kunstwerk is een fiets van mijn opa, ongeveer uit die tijd. Ik heb hem verstevigd en gegalvaniseerd, om hem te beschermen tegen de elementen. Je kunt erop zitten.

In 2012 zal langs dit kunstwerk een fietspad worden aangelegd. De fiets is het symbool van de pioniers, de werkmannen zouden zonder hun fiets immers hun werk niet hebben kunnen doen.

Nu zestig jaar later is de fiets opnieuw de pionier! De fiets is er eerder dan het fietspad, de fiets staat in het gras en kondigt het fietspad aan.

ONGEVRAAGDE ANTWOORDEN: *een gedicht als antwoord op een gedicht*

Billet doux

Ik wilde een gedicht op een waaier schrijven,
Zodat je de woorden je kunt toewuiven
En de strofen, wanneer je wilt blijven
Mijmren, weer achtloos dicht kunt schuiven.

Maar liever wilde ik dat ze binnen
In je gewaad geschreven stonden,
Zodat tegelijk met batist of linnen
Mijn gedachten je strelen konden.

Ik zou deze dwaze wens niet uiten,
Als mij een krankzinnige was vervuld:
Je eenmaal zelf in mijn armen te sluiten...
Maar ik heb engelengeduld.

J. Slauerhoff

Ansichtkaart

Schrijf er een, schrijf er tien en laat ze maar waaien,
de wind brengt ze naar mij, ik zal ze echt krijgen,
ik zal ze lezen en de mooiste zinnen zaaien
in mijn tuin - de grond stelt ze gerust, brengt ze tot zwijgen.

De regen zal vallen, de zon gaat weer schijnen,
in de lente komen de klinkers omhoog uit de aarde.
Terwijl ik de was haal van de lijn en
iets pak dat is gevallen, zie ik opeens daar het bewaarde.

Als ze 's zomers in bloei staan, met kleuren
en vruchten in schoonheid, dan nodig ik je uit:
zo is de natuur, het moet toch gebeuren...
het plukken van bloemen en fruit.

Hein Walter

KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE

Het meest bijzondere bos van Flevoland is het Waterloopbos, dat een deel is van het Voorsterbos bij Kraggenburg en Marknesse. Dertig jaar lang deed het Waterloopkundig Laboratorium hier proeven met schaalmodellen van waterwerken. Hier zijn bijvoorbeeld proeven gedaan voor de Deltawerken: in het klein werden de waterstromen nagebootst. Maar ook voor de havens van Rotterdam, Lagos, IJmuiden, Istanbul en Bangkok werd met stuwen, dammen en golfslagmachines de werkelijkheid beproefd. De modellen werden uiteindelijk overbodig door onder meer de komst van computers. Ze staan nu als werkloze monumenten in het bos.

In 2005 werd het bos voor publiek geopend en ter gelegenheid van die gebeurtenis kreeg Bertus Halfwerk, een kunstenaar die woont in Blankenham, de opdracht voor een groot kunstwerk. Als je aan komt lopen, dan lijkt je tegen een scheefgevalen boot te kijken. Als je dichterbij komt en de andere kant ziet, dan zie je dat het kunstwerk daar meer weg heeft van een bushokje of een rustplaats. Er zit een bankje in het kunstwerk, dat uitnodigt om plaats te nemen en over het water te kijken dat stroomt naar het Vollenhovermeer. Aan de overkant zie je Vollenhove liggen, het oude land.

Het kunstwerk doet denken aan een scheepswrak, maar ook aan een enorme helm en op een andere manier weer aan een gigantische vis, met grote vinnen omhoog.

Het doet aan het verleden denken - een roestige graafmachine.

Water en land
Bertus Halfwerk
2005
Repelweg - Marknesse
3,5 x 6 x 3 meter
Cortenstaal

GETEKENDE PORTRETTE

Hein Walter in gesprek met Francis Kastermans

***Wanneer heb je voor het eerst een portret in opdracht gemaakt?
Kun je iets vertellen over hoe dat ging?***

Mijn eerste opdracht was denk ik het zelfportret wat ik diende aan te leveren bij de Rietveldacademie, waar ik dacht naartoe te willen toen ik klaar was met mijn middelbare school. Nagetekend van een foto. Toen ontdekte ik dat ik dat kon. Overigens werd het niets bij de Rietveldacademie, ze vonden mijn werken mooi, maar ik haakte af voordat ik kon beginnen, omdat ik het gevoel had niet tussen de artistieke mensen te passen, de echte kunstenaars in de dop, zeg maar.

Je noemt jezelf geen kunstenaar.

Ik heb begrepen dat je al heel veel portretten hebt gemaakt en dat de mensen voor wie je ze maakt vaak heel enthousiast zijn. Waarom noem je jezelf eigenlijk geen kunstenaar?

Een kunstenaar is in mijn ogen iemand die leeft voor de kunst, en die er zijn werk van maakt. Je bent wat je doet. Ik heb gewoon een betaalde baan. Als ik mijn werk zou doen voor 51% en zou tekenen voor 49%, zou ik nog steeds geen kunstenaar zijn. Maar de verdeling ligt nog heel anders dan dat. Teken is voor mij een hobby, en een uitlaatklep. Ik teken het liefst in solitude, en het komt niet zelden voor dat ik oplossingen bedenk voor vraagstukken tijdens mijn tekenen. Teken opent niet alleen een luikje in mijn hart, maar ook in mijn hoofd. Ik zou denk ik niet zonder kunnen.

Hoe gaat het in zijn werk?

Hoe begin je, wat heb je ervoor nodig, hoe lang ben je ermee bezig, waar werk je, welke materialen gebruik je?

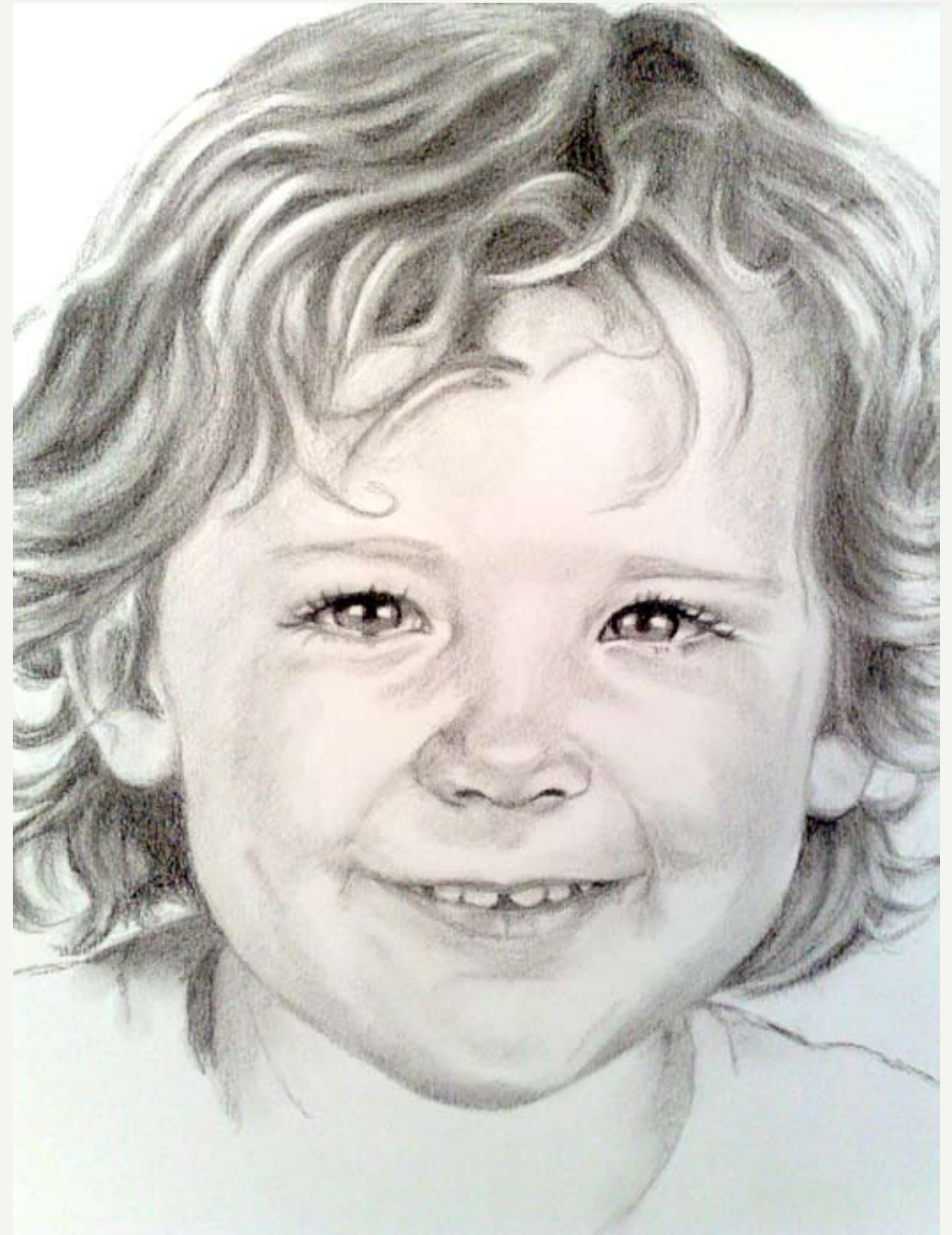
Ik heb een foto, en die zet ik op mijn kast. Daar staat ie een tijdje, soms dagen, soms weken, en telkens als ik er langs loop, vangt de foto mijn blik. Op een gegeven moment voel ik dat de tijd rijp is, en start ik met de opzet. Dat is een ruwe schets met een grafietpotlood. De uiteindelijke tekening maak ik in ongeveer een uur. Ik heb daarvoor nodig papier, een houtskoolpotlood en een kneedgum. Gummen doe ik in principe niet, ik gebruik de gum slechts voor het aanbrengen van licht, nadat de tekening gemaakt is, en ik de schaduwen met mijn vingers heb uitgeveegd, in de richting van de beenderstructuur. Soms gebruik ik voor lichtpunten een witte contéstick.

Hoe komen mensen aan jouw naam?

Wat vraag je doorgaans voor een portret?

Kan iedereen jou benaderen?

Mijn naam. Mensen komen niet aan mijn naam eigenlijk. Ik maak geen reclame ofzo. Ik heb portretten van mijn kinderen op mijn werkkamer hangen, en soms is er iemand die dat zo mooi vindt, en die vraagt of ik dat ook niet voor hem of haar kan doen. Of ik krijg via via de vraag van iemand die iets van mij heeft zien hangen bij iemand anders. Dat doe ik dan, kleine moeite, groot plezier (ook voor mij). Ik vraag nooit geld voor een portret. Soms doe ik het voor een bord eten (het lievelingseten van de ontvanger), of het lievelingsrecept van de ontvanger. Soms zeg ik gewoon dat een lach van de ontvanger, of een knuffel, voor mij de mooiste beloning is. Natuurlijk kan iemand mij benaderen, maar als mijn stapeltje foto's te groot is, dan zet ik de stop er op. En ook als iemand geen goede foto aan kan leveren, dan houdt het op.

Het zijn vooral jonge mensen.

Heb je ook wel eens ouderen getekend?

Ja hoor, ik teken ook ouderen. En dieren (meestal overleden). Die doe ik met krijt, of met acryl of olieverf. Maar die beslissing -voor materiaal- maak ik zelf, dat doe ik eigenlijk nooit op aanvraag. Dan ben ik wel heel erg geraakt door zo'n foto of verhaal erachter. Tekenen met houtskool gaat snel, maar schilderen duurt natuurlijk veel langer, en daar moet ik dan echt wel zin in hebben. Van kinderen krijg ik veelal een schoolfoto. Het zal je misschien verbazen, maar meestal zijn dat de foto's waar ik het van moet hebben. Vaak hebben mensen geen duidelijke scherpe foto's, en een pasfoto is te klein, daar kan ik het niet goed van zien.

Wat is creativiteit voor jou?

Bestaat er volgens jou zo iets als een creatieve bron?

Creativiteit is volgens mij het laten ontspruiten van vormen met bedoelingen vanuit iets diep in jezelf. Dat kan zijn beeldende kunst, maar ook muziek, dans. Creatief ben ik niet. Ik kan een klik maken met een beeld, en het reproduceren op papier of doek, op een wijze waarop het herkenbaar is voor mij en anderen. Het is gewoon een vaardigheid in het schakelen tussen de linker en de rechter hersenhelft, en heeft weinig met creativiteit te maken. Ik heb er niet voor geleerd, ik ben autodidact, zoals met bijna alle dingen die ik doe. Ik noem het *Dieudonné*

Heb je ambities op dit gebied?

Wensen of dromen, verwachtingen of verrassingen?

Nee hoor, ik heb vele ambities, die ik vurig najaag ook nog, maar dit is er niet één van. Ik doe het puur omdat ik het leuk vind, mensen blij maak, me er prettig bij voel, mijn oplossingen en rust er in vind, gewoon, omdat ik dit ben.

Het wonder van Swifterant

door Hein Walter

Lang, heel lang geleden,
viel er een meteoriet met grote kracht op aarde.
De steen was niet groter dan een voetbal,
maar de inslag was verwoestend.
De steen kwam namelijk precies terecht
op een klein lemen huisje.
Het huisje was eigenlijk niet meer dan een halve hut,
maar er leefde wel een heel meisje:
op die dag kwam ze om het leven,
een meisje van twintig.

De inslag had natuurlijk een enorme impact
op het leven in de leefgemeenschap,
maar hoe precies is onbekend.
Het is niet beschreven en er is niets van overgeleverd.
De plek raakte vergeten en uiteindelijk
werd alles overspoeld door water, zeewater.
Ook de meteoriet verdween.
De steen lag eeuwen
volkomen vergeten op de bodem van de zee.
De tijd verstreek....totdat het water werd weggepompt,
en de steen plotseling weer aan het licht werd blootgesteld.

Stenen zijn levenloze dingen
en meteorieten zijn doorgaans ook doods en stil,

maar deze meteoriet was een uitzondering.
Op het moment van de inslag, toen het lichaam van het meisje
van haar ziel werd gescheiden,
was er namelijk iets onwerelds gebeurd:
haar ziel vervloog niet hemelwaarts,
maar werd als een geest in een wonderlamp
gevangen in de meteoriet.

Zoals de geest uit de lamp werd ontsnapte
toen Aladdin er overheen streek,
zo werd de geest van het meisje
op een wonderlijke manier uit de steen bevrijd.
Het was Maarten Zwartjes die de opening vond.

Maarten Zwartjes was een jonge boer in Swifterbant.
Zijn vader was een paar jaar geleden overleden
en zijn moeder woonde in de gesloten afdeling
van een zorginstelling in Dronten.
Maarten verdeelde zijn tijd over de zorg voor het akkerland
en de zorg voor zijn moeder: hij bezocht haar dagelijks.
Tijd voor meisjes had hij niet.

Op een middag was hij aan het werk op het land
- 's ochtends was hij bij zijn moeder geweest -,
toen de ploeg stootte op een obstakel in de grond.
Maarten stapte van de trekker en liep naar de plek
waar de ploeg was vastgelopen; daar vond hij een grote steen.
Hij groef met een schop de aarde eromheen weg,
tilde de steen uit de grond en legde hem

achter zijn stoel in de trekker.
De verdere dag werkte hij door, gewoon zoals op andere dagen.

’s Avonds, toen het werk voor de dag klaar was
en hij naar binnen wilde lopen, herinnerde hij zich de steen.
Maarten liep terug en tilde de steen uit de tractor.
Er ging een tinteling door zijn handen,
een kleine schok, zoals je soms krijgt bij iets dat statisch is.
Dat stenen doorgaans niet statisch zijn, realiseerde hij zich niet.
Wel viel het hem toen op
dat de steen een eigenaardige kleur had.

29

Maarten nam de steen mee naar binnen en legde hem
op de keukentafel.
Hij vulde een bakje met water, pakte een borstel
en begon de steen te schrobben... een paar stevige halen.

Groot was zijn schrik toen bij de derde streek
een enorme zucht uit de steen ontsnapte
en een lichte figuur de kamer vulde.
Maarten deinsde achteruit.
Net zo groot als de zijne waren de ogen van het meisje
dat nu open en vrij in de kamer zweefde.

Het waren maar enkele minuten geweest,
al voelde die eindeloos lang,
dat ze elkaar sprakeloos aankeken:
hij een jonge man van vlees en bloed
en zij een jonge vrouw van licht en geest.

Maarten Zwartjes was de eerste die wat zei
en in feite ook de enige: wie ben je...wat ben je?
Het meisje gaf hem antwoord in de vorm van gedachten:
ze plaatste beelden in zijn hoofd,
haar eigen herinneringen aan het leven van 6000 jaar geleden
toen ze deel uitmaakte van de gemeenschap.

Een cultuurshock was het natuurlijk, voor beiden,
maar tegelijkertijd begrepen ze elkaar verrassend goed.
Het was liefde op het eerste gevoel.

Maarten dacht niet aan slapen die avond,
maar op een ogenblik stortte hij toch in.
Hij viel in de stoel in slaap.
Het meisje, moe van de overgang naar ruimte en vrijheid,
kroop weer een beetje in de steen.
Niet helemaal, want ze wilde wel zeker weten
dat ze er ook weer uit kon.

De volgende morgen werd Maarten wakker
van het zonlicht op zijn gezicht.
Hij keek rond in de kamer, even met het idee
dat hij alles gedroomd had,
tot hij de steen op de tafel zag liggen,
met de lichte gestalte van het meisje,
half om de steen zwevend.
Het meisje begroette hem met de zonnigste ogen
die hij ooit had gezien.

Maarten voelde al snel zijn lege buik
en hij voelde zich ook erg ongewassen,
en hoe ondagelijks de situatie ook was,
hij ging toch maar zijn dagelijkse routine doen.

Het meisje zweefde geestig om hem heen,
hij moest erom lachen.
Bij de badkamer lachte hij naar haar,
gooide toen met een olijk gebaar de deur dicht voor haar neus
en deed hem op slot;
voor het douchen wilde hij namelijk toch wat privacy.
Dat geesten zich niet door dichte deuren laten tegenhouden,
begreep hij toen hij,
met zijn handen de zeep uit z'n ogen wrijvend,
haar naast zich zag zweven in de douchecel.
Maarten moest lachen om zijn eigen naïviteit,
maar al snel had hij oog voor iets anders:.
had ze daarvoor nog gezweefd in een ruimvallend gewaad,
nu was ze zelf net zo naakt als hij.
Ze dartelde en danste wellustig in de stralen van het water
... maar ze werd natuurlijk niet nat.

Maarten was nog nooit zo licht en opgewonden de dag begonnen
en hij wilde eigenlijk niet anders dan thuis blijven
en verdergaan met het ontdekken van zijn nieuwe vriendin,
maar hij wilde ook zijn plicht niet verzuimen:
zijn moeder was al erg vergeetachtig,
maar dat hij zou komen vergat ze niet.
Dus ging Maarten die ochtend toch het huis uit, naar Dronten.

Hij keek om en verwachtte dat het meisje
met hem mee zou zweven,
maar tot zijn teleurstelling deed ze dat niet.
Hij zag haar nog even achter de ramen
tot ze verdween in de steen.

Zijn moeder keek hem die ochtend onverwacht scherp aan,
alsof ze begreep wat hem was overkomen.
Ze lag in bed en lachte.
Zo, zozo, zei ze, lieverd, jongen, zozo.
Haar stopwoord was al een tijdje het woord *zo*,
maar deze keer klonk het toch anders dan anders.

Maarten bleef bij haar zitten, zoals altijd.
Zijn moeder lachte af en toe naar hem en zei dan alleen *zozo*.
Een gesprek voeren kon ze al een tijdje niet meer.

Na een tijdje stond Maarten op en trok zijn jas aan.
Op dat moment keek zijn moeder hem helder aan
en zei heel zacht:
de steen, jongen, ga de steen halen.
Maarten kon zijn oren niet geloven...
ze had het echt gezegd!

Hij sjeesde naar huis, rende zijn huis in
en nam de steen van tafel.
Het meisje dat zich weer half in de steen had verborgen,
had nauwelijks tijd om zich te verbazen
en liet zich gewillig meevoeren.

Toen Maarten weer de kamer van zijn moeder binnenkwam,
schrok hij: zijn moeder stond naast haar bed –
ze had al maanden niet kunnen lopen.

Maar hij kreeg nauwelijks de tijd om zich verder te verbazen,
want alles gebeurde heel snel.

De geest van het meisje kwam uit de steen
en om zijn moeder straalde een vreemd licht.
Het leek alsof er beelden werden geprojecteerd,
filmbeelden die snel, dan weer langzaam
in elkaar overvloeiden.

Maarten zag zijn vader, zijn oma en opa,
hij zag zichzelf als kind en kleine mensen die hij niet kende,
hij zag vreemde landschappen en wonderlijke schijnsels....
Duurde het een minuut, tien minuten, een uur?
Toen ineens een enorme lichtflits ...
en daarna niks meer.
Verbluft zag hij naast het bed een meisje staan,
een echt levend meisje, hij herkende haar meteen.
En waar zijn moeder was geweest, zag hij haar geest.
Ze lachte naar hem, een glimlach die hem helemaal vervulde.
Maarten was vol met vragen,
maar hij kon geen woord uitbrengen.
Zo stonden ze in de kamer, even, minuten.
Toen verplaatste de geest van zijn moeder zich naar beneden
en verdween in de steen die op de grond lag.
Maarten stond als aan de grond genageld.
Een paar tellen later hoorde hij iets van een zachte plof
en zag hij de steen uiteenvallen in stof.

Een verpleegkundige, gealarmeerd door de lichtflits,
gooide de deur open en stormde de kamer binnen.
Door die luchtverplaatsing werd het stof omhoog geblazen
en vond het de weg naar het raam dat op een kier stond.

Mevrouw Zwartjes!, riep de verpleegkundige,
maar mevrouw Zwartjes was niet meer in de kamer.
In plaats daarvan zag ze haar zoon
en een jong meisje dat ze niet kende.
Het meisje lachte,
stak haar hand uit naar de verpleegkundige en sprak:
hallo, ik ben Martha, de vrouw van Maarten.

KUNST CARROUSEL LITERATUURWIJK

Een kunstproject van stichting De Zijderups in Almere Literatuurwijk. De collectie van KCL bestaat uit 24 tweedimensionale kunstwerken. Die werken hangen verspreid over 24 adressen in Literatuurwijk. Elke maand draait de carrousel. De bewoners geven aan het eind van elke maand een reactie op het werk dat ze die maand in huis hebben gehad. Het project eindigt in januari 2013 met een tentoonstelling van alle werken met alle reacties bij De Muren van Archipel.

In CUNST maandelijks enkele fragmenten van reacties op verschillende kunstwerken, zonder dat duidelijk wordt van wie het werk is, want anders zouden de volgende deelnemers bevooroordeeld zijn.

“De associaties die het opriep waren verschillend. Mijn vrouw zag de vrijdagmiddag voor zich waar ze met een bos zonnebloemen thuiskwam, ze nog in de vaas moest stoppen waarna een lekker weekend kon beginnen. Mijn dochter zag er een afscheidsgroet in: een man verlaat zijn vrouw en huis en legt als allerlaatste groet een bos zonnebloemen neer.”

“Word er niet vrolijk van. Zwart wit is per definitie al wat somberder, maar ook de afbeelding is niet op een uitnodigende dag gemaakt, ook al breekt er een klein zonnetje door.”

“Mooie felle kleuren. Zie er een staf/vraagteken in. Kleuren Nederlandse vlag rood/wit/blauw en oranje. Persoonlijk raakt het werk mij niet, hou meer van figuratieve kunst.”

“Het schilderij is duidelijk herkenbaar, figuratief. Het is ook expressief en in balans. De kleur rood knalt er uit. Het doet denken aan onze eindeloos telefonerende dochter. Bij de eerste kennismaking schoten we in de lach.”

“Toepasselijk. Mooi van kleur ook, dat blauw. Past goed bij ons interieur. Mag wel blijven hangen. Mijn tweede reactie: Zou ik dat zelf ook kunnen als fotograaf, zo’n avondopname van de skyline? Toch eens proberen.”

“Het is een eenheid wat betreft compositie, kleurgebruik en inhoud. Vak-kundig gemaakt. Alleen spreekt ons het gevoel niet aan omdat wij van nature veel blijmoediger zijn.”

“Het getal drie speelt een rol, maar welke? Wij denken dat het een suggestie van een familie is: twee kleinere handen ‘groeien’ uit de grotere handen. Moeder met kinderen vormt een drie-eenheid en ze weren de vaderhand (is grover geschilderd dan de andere handen, vandaar) af, die toenadering tot hen zoekt. Wellicht een verwerking van een echtscheiding?”

Het werk van Witho Worms in de huiskamer van een van de deelnemers.

CLUB DOK 02 3 FEBRUARI - dine & dance

CLUB DOK, iedere eerste vrijdag van de maand

- *Poort DOK opent speciaal voor ons zijn deuren*
- *vanaf 19.00 uur tot laat*
- *DJ KOOL*
- *entree € 5 (incl. lidmaatschap)*
- *dagmaaltijd is € 15, of kom later op de avond*
- *drank voor eigen rekening*
- *stuur deze uitnodiging door naar al je vrienden...!*

Kom je, meld je dan aan, want Joost van Poort DOK moet weten op hoeveel mensen hij moet rekenen, vooral voor de maaltijd. Aanmelden kan op club@poortdok.nl. Vertel even via wie je komt.

Waar:
POORT DOK,
IJmeerdijk 1, 1309 BA Almere.

Voor de routebeschrijving naar Poort DOK kijk je op de website www.poortdok.nl.

Poort DOK ligt vanaf de A6 direct bij de (eerste) afslag Almere Poort en is alleen met de auto bereikbaar.

Jorien van Santen & Witho Worms & Berthilde Lammertink & Guus Daamen & Mariska Bronstring

MUSEUM NAGELE - 'Gebroken/Verbonden'

Mary Fontaine en Sigrid Hamelink

5 februari tot en met 22 april 2012

Museum Nagele nodigt u van harte uit op zondag 5 februari 2012 om 15.00 uur voor de opening van de nieuwe tentoonstelling 'Gebroken/Verbonden'.

'Stromend licht': op 31 maart 2012 om 6.30 uur kunt u in stilte ervaren hoe het daglicht de kunstwerken zichtbaar maakt.

Schilderen met kalk, dat is wat Mary Fontaine doet als ze legerijschalen op het doek plakt. Ze brengt vanuit stilte en rust, uren-, dagen-, wekenlang stukje voor stukje de kalk aan op de ondergrond om dit te verzadigen met de kleur van gebroken wit. Het materiaal groeit gedurende dit proces van gebroken naar geheel en het doek van leegheid naar volheid.

Door gebruik te maken van verschillende diktes, grootte en kleur van de gebroken stukjes schildert ze het uiteindelijke ritme op het doek. Altijd met het binnenste buiten.

Kunsthistorica drs. Tessa Haan geeft een toelichting op haar werk.

Sigrid Hamelink maakt beelden en installaties van hout en keramiek. De vitaliteit en kwetsbaarheid van het menselijk lichaam wordt in haar werk verbonden aan een beleving van tijd, ruimte en de cyclus van de natuur. Het licht en de wisselwerking met de omgeving, zijn hierbij belangrijke uitgangspunten, de mogelijkheden van architectuur worden ten volle benut.

Kunstbroeder Anand Johannes ten Have zal op een persoonlijke manier de beelden van Sigrid 'openen'.

Mary Fontaine - Fragile IX

Sigrid Hamelink - Zonder titel

Openingstijden:
Donderdag tot en met zondag
van 13.00 – 17.00 uur.
Kijk voor meer informatie op
www.museumnagele.nl

DE VERBEELDING - ZEEWOLDE - 26 februari 15.00 uur

DUO MACONDO

In zijn boek 'honderd jaar eenzaamheid' schrijft nobelprijswinnaar García Márquez over een imaginaire stad: Macondo. Geboren in Colombia weet Márquez het karakter van Latijns-Amerika als geen ander in z'n verhalen te verweven. Een vergelijking kan gemaakt worden met bijvoorbeeld muziek van Villa-Lobos of Piazzolla; achter de noten ervaart men ook de magie van Zuid-Amerika. Mikhail Zemtsov en Enno Voorhorst hebben beiden een warme passie voor dit soort muziek: Mikhail Zemtsov (altviool) leefde en werkte lange tijd in Mexico en kreeg zelfs het Mexicaans staatsburgerschap, Enno Voorhorst (gitaar) nam met groot succes verschillende CD's op met klassieke Zuid-Amerikaanse muziek. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de programma's van Duo Macondo worden gedomineerd door muziek uit Spanje en Latijns-Amerika.

Kaarten € 15,-

Paviljoen de Verbeelding

De Verbeelding 25

3892 HZ Zeewolde

Per email: reserveren@robvdbroek.nl of telefonisch: 06-10251235

APOLLO ENSEMBLE - Joodse Barokmuziek

Van 9 t/m 12 februari a.s. vindt er een concertserie plaats met bijzondere Joodse Barokmuziek.

Het Apollo Ensemble onder leiding van David Rabinovich voert samen met de Noorse sopraan Siri Karoline Thornhill Italiaanse, Nederlandse en Engelse muziek uit van Joodse componisten of werken met een Joods thema.

Deze keer eental echte wereldprimeur: Ton Koopman heeft een aantal werken uit de Ets-Chaim bibliotheek van de Portugese Synagoge Amsterdam die gedeeltelijk zijn overgeleverd gereconstrueerd voor het Apollo Ensemble. Het gaat hier om werken van Mani en anonieme componisten. Deze stukken zullen nu voor het eerst worden uitgevoerd. Naast deze werken staan ook op het programma: de sonata sopra "La Ebrea Marinata" van Marco Uccellini, trionsonates van Salomone Rossi en een cellosonate van Giacobe Cervetto, een beroemd cellist en componist die vanwege antisemitisme naar Engeland vluchtte en daar weer met Handel bevriend raakte. Van Handel wordt psalm 112 uitgevoerd.

Het Apollo Ensemble houdt zich reeds lange tijd bezig met het onderzoek naar deze muziek en heeft ook twee cd's met Joodse barokmuziek opgenomen.

Aan dit programma werken mee de Noorse sopraan Siri Karoline Thornhill, David Rabinovich en Lilia Slavny viool, Lucia Swarts cello, Michiel Niessen luit, Thomas Oltheten fagot en Marion Boshuizen clavecimbel.

De data en lokaties in Flevoland van deze concertserie:

vrijdag 10 februari, 20:15 in Goede Rede, Kerkgracht 60, Almere-Haven

zondag 12 februari, 15:00 Agora, Agorabaan 12, Lelystad
kaarten: www.apollo-ensemble.nl

AGENDAtips

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

woensdag 8 februari 15.00 uur	Stadhuis Almere	Opening tentoonstelling van Bonami : Tijd Spiegel Ik “Toegankelijke verzen in een ontoegankelijke tijd”
vrijdag 10 februari 20.15 uur	Emmeloord - ‘t Voorhuys	The Messiah - Händel Liatoshynsky Kamerorkest, Koor Kiev en solisten De ‘Messiah’ is misschien wel de meest geliefde compositie aller tijden. Het werk wordt door het publiek al 260 jaar in de armen gesloten. Hier uitgevoerd door gerenommeerde solisten, het Liatoshynsky Kamerorkest en het Koor Kiev onder leiding van dirigent Jeroen Weierink.
zondag 12 februari 13:00 uur	Almere- de Schouwburg Kleine Zaal	Ida Wildvank en Eline Bergmann zijn twee gedreven concertpianistes; ze zullen een programma ten gehore brengen voor twee vleugels. Er worden werken uitgevoerd van o.a. Schubert, Brahms en de swingende Milhaud. Een groots en muzikaal spektakel!
vrijdag 17 februari 20.15 uur	Lelystad - Agora Scarlett zaal	PERCOSSA - Knock out : Waar Percossa komt, vallen monden open. De vier mannen drummen, stampen, vliegen, goochelen en touwtjespringen zich een weg door deze nieuwe, hilarische voorstelling. Alles is mogelijk. Slapstick en ontroering. Krachtig drumwerk, variété en circus. Muziektheater dat bol staat van de theatrale vondsten.
dinsdag 21 februari 20.00	Almere - de Roestbak	Ein dig laagland - een literaire ontmoeting met Eveline Stoel. Haar boek Asta’s ogen. De levenskracht van een Indische familie. zal vooral de aandacht krijgen.
woensdag 22 februari 20.15 uur	Lelystad - Agora Scarlett zaal	KHAYELITSHA UNITED MAMBAZO CHOIR - Celebrating South-Africa: Wie twee jaar geleden ‘Amandla! Mandela’ heeft gezien, maakte al kennis met het Khayelitsha United Mambazo Choir, dat de musical een swingende ziel gaf. Het tienkoppige, Zuid-Afrikaanse koor bestaat sinds 1991 en zingt in de traditie van Ladysmith Black Mambazo. Met hun meerstemmigheid, hun zwoele, donkere en ritmische stemmen zijn ze swingend, dynamisch en vooral puur.
vrijdag 24 februari 20.15 uur	Dronten - de Meerpaal	Rotterdamse Dansacademie - Talent on the Move 2012: Maak nu kennis met de dansers van de toekomst! Talenten van de Rotterdamse Dansacademie tonen hun technische kwaliteiten en ook hun passie voor het dansvak. Een veelzijdig en avondvullend programma, met werk van zowel veelbelovende nieuwe als gelauwerde choreografen.
zaterdag 25 februari 20:30 uur	Almere - de Schouwburg Middenzaal	Marietta Petkova: “Een goddelijk geïnspireerd natuurtalent”, zo omschreef NRC Handelsblad haar na één van haar eerste solorecitals in het Amsterdamse Concertgebouw. Nu komt ze naar Schouwburg Almere met een afwisselend programma met prachtige werken van Liszt, Bach, Rachmaninov en Tsjajkovski en meer.
dinsdag 28 februari 20.15	Dronten - de Meerpaal	Nabucco (Verdi) , try out - Operagezelschap Tatarstan : Ook dit jaar komt het topoperagezelschap Tatarstan weer naar Nederland met een prachtige opera van Verdi. Na de première in 1842 triomfeerde het meesterwerk in heel Europa. Een van de bekendste stukken is het Slavenkoor, ‘Va pensiero sull’ali dorate’, dat door de grootse encensering enorm indrukwekkend is. Inclusief prachtige decors, adembenemende kostuums en ontroerende solisten. Een verhaal vol passie, jaloezie en strijd. Een must voor elke operaliefhebber!

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl	NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST.	www.nieuwlanderfgoed.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info	STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl
MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE	www.depaviljoens.nl	STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl	DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.dekunstlinie.nl	HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl	KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl
DE MUREN VAN.... – ALMERE	www.demurenvan.nl	LAK (Lelystadse amateur kunstenaars)	www.atelierdeveste.nl
DE HULK – ALMERE	www.dehulk.org	MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl	MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl	JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl
De WITTE OLIFANT - ALMERE	www.opleidingdewitteolifant.nl	DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	http://stichting-qem.robvdbroek.nl
ART LOCA	www.artloca.nl	HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl	NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl	SHORTGOLF – SWIFTERBANT	www.shortgolf.nu
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
ALMERE 2018 - ALMERE	www.almere2018.eu	DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda	APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl	XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl
SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE	www.schutzensemble.nl	KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM	www.devoetnoot.nl	FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl
STICHTING BUITENSTAD - ALMERE	www.buitenstad.nl	KUNSTEDUCATIE	www.kunsteducationetwerk.nl
STAD EN NATUUR - ALMERE	www.stadennatuur.nl		

Galerie ART nivo - ALMERE	www.artnivo.nl
HET KUNSTHUIS – ALMERE	www.hetkunsthuis.nl
GALERIE ALOSERY - ALMERE	www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
AIS ART – ALMERE	www.ais-art.nl
BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE -	www.kunstprojekten.nl
DO GALLERY - ALMERE	www.dogallery.nl
KUNSTUITLEEN – LELYSTAD	www.kunstuitleen-flevoland.nl
KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD	www.atelierdeveste.nl
KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD	www.kunsthuiscalliope.nl
HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD	www.hivaoa.nl
GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN	www.aandeamstel.nl
KUNSTUITLEEN – EMMELOORD	www.kunstuitleenemmeloord.nl
GALERIE KIK – EMMELOORD	www.galeriekik.nl

Cunst